

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobců: a) Ing. M. Ř.

b) M. V.

oba zastoupeni JUDr. Alešem Klechem, LL. M., advokátem
sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti:

Mgr. J. O.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2023, č. j. MSK 35834/2023, ve věci
schválení záměru stavby vodního díla,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. J. O. (osoba zúčastněná na řízení, dále též „stavebník“) je vlastníkem pozemku p. č. XA v katastrální území X. Žalobce a) je vlastníkem sousedního pozemku západním směrem, p. č. XB a žalobkyně b) je vlastníkem sousedního pozemku východním směrem, p. č. XC. J. O. pojal záměr postavit na svém pozemku vodní dílo studny. K jeho žádosti Magistrát města Opavy (dále jen „MMOP“) dne 22. 7. 2019, č. j. MMOP 94023/2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) ve společném řízení **povolil nakládání s podzemními vodami** – jejich odběr z vrtané studny, **schválil stavební záměr stavby vodního díla studny** a **povolil výjimku** z ustanovení § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), pro umístění uvedené stavby ve vztahu ke kanalizační přípoje k rodinnému domu stavebníka. Žalobce a) podal odvolání proti všem výrokům tohoto prvostupňového rozhodnutí. Žalobkyně b) podala odvolání pouze proti výroku o schválení stavebního záměru studny. Žalovaný jejich odvolání zamítl dne 3. 6. 2020, č. j. MSK 153624/2019 (dále též „první rozhodnutí“)
2. Proti prvnímu rozhodnutí žalovaného podali oba žalobci ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu. Krajský soud dne 11. 2. 2021 rozsudkem č. j. 25 A 177/ 2020–74 zrušil výroky žalovaného ohledně nakládání s vodami a **schválení záměru stavby** a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalobu proti rozhodnutí o výjimce z odstupových vzdáleností krajský soud zamítl (dále též „první rozsudek“).
3. Proti tomuto prvnímu rozsudku krajského soudu byla podána kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 11. 2022, č. j. 10 As 105/2021-42 zrušil rozsudek krajského soudu v části, kterou bylo zrušeno první rozhodnutí žalovaného týkající se nakládání s vodami, a v tomto rozsahu věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Kasační stížnost proti zrušení výroku schvalujícího záměr stavby Nejvyšší správní soud zamítl.
4. Krajský soud dne 26. 1. 2023 č. j. 25 A 177/2020–103 zamítl žalobu ohledně povolení nakládání s podzemními vodami (dále též „druhý rozsudek“).
5. Rozhodnutím specifikovaným ve výroku tohoto rozsudku žalovaný rozhodl opětovně o odvolání obou žalobců **proti schválení záměru stavby vodního díla studny**, když jeho první rozhodnutí bylo prvním rozsudkem zrušeno.
6. Krajský soud ve věci rozhodl podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s“) bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci souhlasili.

I. Žalobní námitka zásahu do vlastnického práva žalobců a stanovisko žalovaného:

7. Žalobci namítli, že v důsledku napadeného rozhodnutí nebudou moci vykonávat svá vlastnická práva ke svým pozemkům v rozsahu jako před jeho vydáním. Výkon vlastnického práva nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Žalovaný však takové porušení připustil. Žalobci se odkázali na znalce RNDr. Pavla Burdu, který v posudku dne 15. 10. 2019 uvedl, že pozemky žalobců, které jsou územním plánem určeny pro výstavbu, budou ve svých jižních polovinách částečně nebo zásadně omezeny pro jakoukoliv výstavbu v budoucnosti, a to jak v případě, že bude postavena studna trubní, jak bylo původně navrženo, tak i po úpravách na akumulární jímku. Žalovaný se však s námitkou ztížení hospodaření a zásahem do vlastnického práva nevypořádal. Závěr žalovaného, že k omezení ve způsobu hospodaření nedojde, odkazující

na stanovisko Ing. Vacka, není odůvodněn, protože nebylo uvedeno, z čeho Ing. Zdeněk Vacek svůj závěr čerpal. Navíc chybí projednání se správcem Povodí Odry. Rozhodnutí bylo vydáno na základě původního stanoviska Povodí Odry ke stavbě studny ze dne 7. 6. 2018. Ing. Vacek však vyjádřením z června 2019 fakticky změnil technické podmínky a celkové řešení vodního díla. Nové stanovisko Povodí Odry vyžádáno nebylo.

8. Žalobci dále namítli, že se žalovaný nezabýval jejich námitkou, že jejich pozemky v důsledky umístění studny ztratí oporu.
9. Dále namítli, že ze strany pana O. se jedná o pouhý šikanózní výkon práva. Pan O. má zajištěný jiný zdroj vody pro svůj rodinný dům, a to vodovodní přípojku. K této skutečnosti správní orgány nepřihlédly.
10. Žalovaný ve vyjádření k této žalobní námitce odkázal na vyjádření Ing. P. U. a Ing. Zdeňka Vacka, v obou případech osob s odbornou způsobilostí v hydrogeologii. Podle nich je zřejmé, že umístěním, realizací ani užíváním navrhované studny nebude vydatnost existujících okolních studní negativně ovlivněna. Vodoprávní úřad vyhodnotil, že vzhledem ke značné vzdálenosti nejbližších využívaných studen, k dostatečným zdrojům podzemních vod a vzhledem k tomu, že nově povolovaná studna bude využívat vodu hlubší puklinové zvodně, a tedy zvodně zcela jiné než okolní studny, nemohou být okolní studny prováděním ani provozem studny nijak negativně dotčeny.
11. K námitce nemožnosti využít pozemky k hospodaření se žalovaný vyjádřil takto. Namítá-li žalobce a), že realizace stavby studny mu zamezí v možnosti umístit na sousedním pozemku v jeho vlastnictví stavbu kanalizační přípojky pro budoucí stavbu rodinného domu z důvodu, že šířka jeho pozemku je pouze 12 m, tak stavební úřad je povinen respektovat předpokládaný rozvoj území a posoudit žádost podle územně plánovací dokumentace. Není povinen zohledňovat nepodložené úmysly vlastníků sousedních pozemků. Případný odstup lze vyřešit výjimkou podle §24a vyhlášky č. 501/2006 Sb. Žalobcům nic nebrání k využití jejich pozemků v souladu s jejich účelem – zastavitelnost možná je a nedochází k omezení vlastnického práva v intenzitě dosahující nezákonnosti, natož protizákonnosti.
12. Ohledně ztráty opory jejich pozemků žalovaný odkázal na vypořádání této námítky v prvním rozsudku krajského soudu.
13. K námitce šikanózního výkonu práva žalovaný uvedl, že řízení podle ustanovení § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, je řízením o žádosti, ovládaným zásadou dispoziční, v němž je postup správního orgánu do značné míry předurčen. Zamítnout žádost o vydání společného povolení je možné pouze v případě, není-li navrhovaný stavební záměr v souladu s požadavky uvedenými v ustanovení § 94o stavebního zákona.

II. Žalobní námitka poškození životního prostředí a stanovisko žalovaného:

14. Žalobci se odkázali na § 1 vodního zákona, ze kterého vyplývá zásada ochrany povrchových a podzemních vod. Znalec uvedl, že v případě vybudování akumulární šachty budou propojeny obě zvodně (kulmská a kvartérní) a že v případě propojení zvodní a při masivním odčerpáváním podzemní vody by mohlo dojít k ohrožení studny žalobce a). Podle žalobců v napadeném rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno, proč žalovaný došel k závěru, že realizací a užíváním studny nemůže dojít k ovlivnění stávajících vodních zdrojů. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

15. Současně, povolením stavby dojde k porušení základních principů vodního zákona stanovujících povinnost vodoprávních úřadů chránit povrchové a podzemní vody.
16. Žalobci dále namítli nepřezkoumatelnost rozhodnutí, když žalovaný uvádí údaje k těsnosti akumulární jímky. Hodnota průsaku betonu však není doložena žádným dokumentem, který by jednoznačně prokázal nepropustnost betonové desky.
17. Další námitky žalobce žalobci směřovali k provedené čerpací zkoušce. V době provádění čerpací zkoušky nebyla provedena akumulární jímka a pažnice vrtu nebyla opatřena perforací ve zvodnělých kvartérních fluviálních sedimentech. Čerpací zkouška tak nebyla prováděna v souladu se skutečným stavem a nelze tedy prokázat, že dlouhodobým čerpáním vody ze studny nedojde k poklesu vody v ostatních studních. Tyto skutečnosti jsou popsány ve znaleckém posudku znalce Burdy.
18. Žalobcům navíc nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a navrhnout oponentní vyjádření. Žalobci původně ani nebyli účastníky řízení, tudíž neměli faktickou možnost uplatnit v rámci řízení všechny prostředky obrany. Propojení horizontu v rámci zvodní specifikovalo až vyjádření Ing. Vacka z června 2019. Správní orgány nedodržely možnost doložení oponentního posudku.
19. K těmto námitkám se žalovaný nijak nevyjádřil.

III. Žalobní námitka postupu v rozporu se stavebním zákonem a vyhláškou a stanovisko žalovaného:

20. Žalobci namítli, že převážná část vrtané studny byla realizovaná již v roce 2017. Předpisy upravující vodoprávní řízení o povolení stavby vodního díla však neumožňují dodatečně povolit již zrealizované vodní dílo. S ohledem na tuto skutečnost postupovaly správní orgány zcela v rozporu s příslušnými právními předpisy. Správně mělo být zahájeno řízení o odstranění stavby.
21. Žalobci namítli rozpor rozhodnutí s § 24 vyhlášky 501/2006 Sb., upravující ochranné pásmo kolem studny. Podle žalobců je možné podle tohoto ustanovení žádat o výjimku pro umístění možného zdroje znečištění, nikoliv pro umístění samotné studny.
22. Žalovaný k této žalobní námitce odkázal na první rozsudek krajského soudu.

IV. Námitka nepřezkoumatelnosti a stanovisko žalovaného

23. Žalobci na závěr na namítli nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného v tom, že se dostatečně nevypořádal s námitkami týkajícími se zejména dotčení jejich práv, nedostatečné projektové dokumentaci či rozporu ve vyjádření hydrogeologů.
24. Žalovaný s tímto nesouhlasil a odkázal na napadené rozhodnutí.

Zjištění ze správního spisu:

25. Krajský soud ve spisu shledal následující dokumenty, na které se účastníci odvolávají.
26. V říjnu roku 2017 byl Ing. U. proveden na pozemku stavebníka **průzkumný vrt BR4**. Je z něj vyplynulo, že zkouškou byly ověřeny přítokové poměry v horninovém prostředí; při čerpání na sacím koši byla naměřena vydatnost 3,0 litru za minutu. Pro povolení k odběru vody bylo doporučeno na odběrné místě množství prům. 0,006 l/s, max 0,3 l/s. 15,5 m³/měsíc, 182,5 m³/rok. Provedeným zdrojem vody bude vodárensky využíván hlubší

zavodněný systém – kulm Nízkého Jeseníku v povodí Odry. Doporučeným odběrným množstvím vody není předpoklad žádného ovlivnění nejbližších zdrojů vody ani na vodu vázaných ekosystémů.

27. V únoru roku 2018 podal Ing. Zdeněk Vacek hydrogeologický posudek č. 9/2018. V něm uvedl mimo jiné: *vzhledem k tomu, že podzemní voda bude jímána z prostřední kombinovaných kolektorů – z průlivu nově propustných říčních štěrků, z průlivu nově i puklin nově propustných partií zvětralého povrchu skalních hornin a z puklin nově propustného podložního skalního masivu, které jsou hydraulicky vzájemně spojené, nelze pro stanovení dosahu deprese využít žádný matematický vzorec, který by umožnil přesně stanovit velikost dosahu deprese hladiny vody při provozu studny. Z tohoto důvodu je nutné se opřít o výsledky třídení čerpací zkoušky, která prokazuje, že ani při snižování hladiny v průzkumném vrtu o více než 20 m nezpůsobí u studny na sousední parcele 491/1 žádné významné snížení hladiny podzemní vody. (...) Při čerpání tohoto množství (...), neočekáváme podle dosavadních zkušeností žádné negativní ovlivnění okolních studní, staveb ani přírodních poměrů. Využitelná vydatnost je závislá na klimatických podmínkách a při nižších srážkových úhrnech je nutné očekávat, že uvedená množství mohou být nižší. Vzhledem k tomu, že vrtem byla otevřena pro jímání hlavně spodní část zvodně v povrchu zvětralínové zóny a rozpukaného skalního podloží, je jímací schopnost vrtu značně omezená, což vyžaduje pro provoz vytvoření potřebné akumulace. Toto akumulaci navrhujeme jako skružovou jímku osazenou přímo na ústí vrtu tak, aby voda do ní mohla volně přitékat jak vrtem, tak dnem v úrovni štěrku.*

28. V srpnu roku 2018 podal Ing. Zdeněk Vacek další hydrogeologický posudek č. 36/2018. Vyšel z geologického profilu vrtu BR 4. Uvedl: *„vzhledem k tomu, že voda bude studnou jímána z puklinové zvodně málo propustného masivu kulmských hornin je podmínka vyhlášky 501/2006 Sb. požadující pro málo propustné prostředí vzdálenost 12 m splněna. Pro studnu není potřebné vyhlášovat a nebude požadováno žádné ochranné pásmo. Vzhledem k tomu, že voda do studny bude přiváděna z velké hloubky přes 20 m jsou všechny odstupové vzdálenosti splněny a není nutné je v horizontální podobě striktně dodržet. To se týká nejen vzdálenosti od komunikací, ale od všech potenciálních zdrojů povrchového znečištění, jako jsou garáže čára, vedení splaškových vod atp., které zde platí pro vody první zvodně, ale prakticky nemohou mít žádný přímý vliv na využívání vody hluboké zvodně v puklinách skalního masivu. První zvození, která nebude studnou využívána, tyto hlubší puklinové vody v okolí studny před znečištěním velmi účinným způsobem dostatečně chrání. (...) Ve výše uvedeném smyslu není ani zdrojem ohrožení projektované studny, a tudíž lze to tolerovat potrubí splaškové kanalizace ve vzdálenosti bližší než 12 m, kterou stanovuje vyhláška 501/2006.“*

29. Dne 28. 2. 2019 podalo Povodí Odry stanovisko, jímž aktualizovalo své stanovisko z 7. 6. 2018. Žádost o aktualizaci vyplývá z nové projektové dokumentace ze srpna 2018 a nového hydrogeologického posudku Ing. Vacka ze srpna 2018. Povodí Odry vydalo stanovisko souladné.

30. Dne 12. 6. 2019 podal Ing. Vacek vyjádření na základě místního šetření a pro projednání námitek účastníků řízení. V něm se v něm mimo jiné uvedl: *„podzemní voda první zvodně je v dlouhodobé řadě let využívána více místními domovními studnami. Nachází se prakticky pod celou místní částí intravilánu. Přírodní zdroje podzemních vod jsou zde hydraulicky ve spojení s tokem Moravice a využitelné přírodní zdroje tak vysoce překračují množství vod odebírána domovními studnami. Z hlediska množství, které bude studnou odebíráno z, lze konstatovat, že se prakticky nic na tomto stavu nezmění. Studna nezpůsobí žádný pokles hladiny vody v okolí, který by jakkoliv negativně ovlivnil sousední studny, stavby nebo pozemky. (...) Pokud se týká*

prohlášení o vodotěsnosti, jedná se zřejmě o nepochopení záměru projektu omezit přímý přítok vody z kvartérních štěrků a plnit horní skruže novou část studny zespodu vrtem sahajícím do pukliny skalního prostředí. Voda puklinové zvodně má sezónně vyšší úroveň hladiny, než je úroveň hladiny v první zvodně v kvartérních štětcích. Z tohoto důvodu bude mezikruží mezi zárubnicí vrtu a železobetonovými skružemi natěsno betonovou deskou. Bez křížové části studny tak vznikne akumulační prostor plněný vodou z vrtu. Studna tak sice nebude přímo jímat vodu z první zvodně, která se nachází v kvartérních náplavech Moravice, ale v žádném případě nemůže logicky být studna koncipována jako nepropustná nádoba.

31.Dne 15. 10. 2019 zpracoval **znalecký posudek hydrogeolog RNDr. Pavel Burda**. V něm znalec uvedl: *vliv projektované studny na kvalitu a kvantitu podzemní vody ve studni odvolatele při běžném využívání, ani s propojenými zvodněmi, vzhledem k hydrogeologickým podmínkám, nepředpokládá.* RNDr. Pavel Burda uvedl také, že *k ovlivnění studny žalobce a) by mohlo dojít za společného splnění podmínek masivního dlouhodobého odčerpávání a propojení zvodní.* Znalec dále uvedl: *vzhledem k hydrogeologickým podmínkám, kdy kvartérní zvodně písčito jílovitých štěrků o mocnosti 3 až 4m mírnou propustností neumožní vznik rozsáhlé deprese v hladině podzemní vody při běžném využívání vodního zdroje pro potřebu jednotlivých rodinných domů, nepředpokládám ohrožení kvantity ani kvality podzemní vody ve studni ST 4 exploatací trubní studny BR 4 ani s propojenými zvodněmi, pouze v případě propojení zvodní ve vrtu BR 4 společně s masivním dlouhodobým odčerpáváním podzemní vody by mohlo dojít k ovlivnění ST 4 situované do kvartérních uloženin po kvantitativní stránce. Určení přesných parametrů takové situace by předpokládalo realizaci kvalitní dlouhodobé hydrodynamické zkoušky na sousedním objektu.*

32.Dne 28. 8. 2019 podal vyjádření – posudek **Ing. L. P.** Vyjádřil se k manipulační šachtě, kterou Ing. Vacek navrhl z důvodu, že okamžitá vydatnost vrtu je pro provozní účely domácnosti nízká. Podle Ing. P. navržené stavební řešení manipulační šachty nezaručuje její těsnost.

K I. okruhu žalobních námitek:

33.Žalobci v první řadě namítali, že žalovaný se nevypořádal s jejich námitkou ztížení hospodaření a zásahem do jejich vlastnického práva, jak vyplývá ze závěru znalce RNDr. Pavla Burdy. Dovolávali se omezení možnosti výstavby na svých pozemcích.

34.Žalovaný se v nyní napadeném rozhodnutí vyjádřil k ztížení hospodaření žalobců tak, že ocitoval závěr RNDr. Burdy a Závěrečnou zprávu o provedení průzkumného vrtu BR4 vypracovanou Ing. P. U. z května 2017. Zdůraznil, že RNDr. Burda deklaroval, že při běžném využívání vodního zdroje pro potřebu jednotlivých domů nepředpokládá ohrožení kvality ani kvantity podzemní vody ve studni žalobce a), a to ani v případě propojení zvodní. K ohrožení studny žalobce po kvantitativní stránce by mohlo dojít jen v určitých případech. Znalecký posudek neobsahuje konkrétní hodnoty množství vod odpovídajících masivnímu dlouhodobému odčerpávání. Žalovaný dospěl k závěru, že realizaci a užíváním studny, byť s propojenými zvodněmi, nemůže dojít k ovlivnění stávajících vodních zdrojů. Zdůraznil, že stavebník je povinen dodržet vodoprávním úřadem v rozhodnutí o nakládání s vodami povolené maximální hodnoty množství odběru podzemních vod odebíraných z povolené studny. Žalovaný k otázce omezení vlastnického práva žalobců v důsledku odstupových vzdáleností odkázal na své dosavadní stanovisko a zdůraznil, že věc se posuzuje ke dni vydání prvoinstančního rozhodnutí vodoprávního úřadu se zohledněním existujících nebo již povolených záměrů.

35. Námitka, že se žalovaný nevypořádal s namítaným ztížením hospodaření a zásahem do vlastnického práva žalobců, není důvodná, protože žalovaný se s touto námitkou vypořádal. Zohlednil přitom posudek RNDr. Burdy, ze kterého správně citoval. Žalobci v žalobě žádný konkrétní zásah do svých vlastnických práv netvrdili, s výjimkou obecného konstatování omezení možnosti výstavby a s tím spojeného poklesu ceny nemovitosti. Nijak nereagovali na stanovisko žalovaného, který poukázal na absenci stavebního záměru na jejich straně a na možnost postupovat podle § 169 odst. 2 stavebního zákona, tedy na možnost povolení výjimky z obecných požadavků na výstavbu. Žalovaný rovněž vyloučil vliv realizace a užívání povolené studny na stávající vodní zdroje, přičemž se opřel mj. též o žalobci dovolávaný posudek RNDr. Burdy. Ani s argumenty, které žalovaného k tomuto závěru vedly, žalobci nijak nepolemizují. Žádný další zásah konkrétně netvrdí.
36. Krajský soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu je nyní napadené rozhodnutí a argumentace zde uvedená. K předchozímu řízení soud nemůže přihlídnout, neboť je vázán nyní uplatněnými žalobními body. Konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu vychází z premisy, že správní soudnictví je ovládáno přísnou dispoziční zásadou. V řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je tudíž *na žalobci, aby v zákonné lhůtě soustředil důvody, v jejichž mezích má být rozhodnutí soudem zkoumáno. Soudní přezkum není a nemůže být všeobecnou kontrolou zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Je vždy na osobě rozhodnutím dotčené, zda toto rozhodnutí akceptuje, či zda se proti němu bude bránit u soudu; je rovněž na její vůli, jaká pochybení označí za podstatná* (usnesení rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009–84). Dispoziční zásada je vyjádřena v § 75 odst. 2 s. ř. s., podle jehož věty první soud přezkoumá napadené výroky správního rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí být z žalobních bodů patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Jak přitom uvedl rozšířený senát v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005–58, ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací. Uvedené upřesnil rozšířený senát dne 24. 8. 2010 v rozsudku č. j. 4 As 3/2008–78, ve kterém vyslovil: *míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*
37. V nyní posuzované věci žalobci uvedli pouze, že žalovaný se jejich námitkou ztížení hospodaření, omezení vlastnických práv a závěry znalce Burdy nezabýval, a poukázali na omezení výstavby. Žalovaný se však v napadeném rozhodnutí k těmto otázkám vyjádřil. K jeho argumentům žalobci žádnou proti argumentaci nevznесли.
38. Jedinou konkrétní námitku k závěrům žalovaného ohledně neovlivnění již stávající studny žalobci vznesli ve vztahu k stanovisku Ing. Vacka tak, že toto nebylo odůvodněno. Jak krajský soud ve spise ověřil a jak uvedl výše, Ing. Vacek podal své stanovisko jako osoba s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, celkem podal dva posudky a vyjádření. Důvody, kterého ho vedly k závěru o vyloučení vlivu povolované studny na stávající studny v okolí, v nich podrobně popsal, vyjádřil se též k netěsnosti či nepropustnosti studny, též ve vztahu k její akumulární nádrži. V podrobnostech krajský soud odkazuje na citace z posudků

a stanoviska, jak je uvedl v odstavcích 27, 28 a 30 tohoto rozsudku. Námitka neodůvodněnosti stanoviska Ing. Vacka tak není důvodná. Na konkrétní odbornou argumentaci, kterou Ing. Vacek svá stanoviska podložil, žalobci nijak nereagovali.

39. Žalobci dále namítali, že v řízení nebylo vydáno aktuální stanovisko Povodí Odry. Ani tato námitka není důvodná, neboť žalovaný vyžádal aktualizaci z původního stanoviska Povodí Odry z 7. 6. 2018. Aktuální stanovisko bylo podáno 28. 2. 2019 v návaznosti na novou projektovou dokumentaci ze srpna 2018 a posudek Ing. Vacka. Nové stanovisko Povodí Odry k povolované mému závěru bylo rovněž souladné.
40. Žalobci dále namítli, že žalovaný se nezabýval jejich námitkou, že jejich pozemky v důsledku umístění studny ztratí oporu.
41. Obsahově i formálně zcela shodnou námitku žalobci vznesli ve své první žalobě, o které krajský soud rozhodl prvním rozsudkem, konkrétně v odstavci 29. Vzhledem k tomu, že žalobci nic nového neuvedli a nedošlo ani k žádné změně v napadeném rozhodnutí a ve spise, krajský soud je svým již vysloveným posouzením vázán (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, čj. 4 As 3/2018-50). Z projektové dokumentace, která je součástí spisu, vyplývá: *výkopy pro vodovod a manipulační šachtu (která je totožná s akumulací jímky – poznámka soudu) se provedou částečně pažené. (...) u manipulační šachty bude hladina PV (podzemních vod – poznámka soudu) po dobu výstavby snižována čerpáním*. Krajský soud tedy konstatuje, že dle projektové dokumentace nemá jít o výkop bez pažení, jak dovozují žalobci, ale o výkop částečně pažený. Ohledně námitky nevypořádání této otázky žalovaným soud dává žalobcům za pravdu, že se žalovaný touto otázkou v napadeném rozhodnutí vskutku nezabýval. Neučinil to však z důvodu, že žalobci tuto námitku ve svých odvoláních nevznesli. Nevypořádáním nevznesené námitky pak žalovaný nikterak nepochybil. Námitku má soud i nyní za nedůvodnou.
42. Žalobci konečně namítli, že ze strany stavebníka jde o šikanózní výkon práva k, neboť studnu k ničemu nepotřebuje, když má zajištěn jiný zdroj vody pro svůj stavební záměr. Správní úřady však k této skutečnosti nijak nepřihlíděly.
43. Ani tuto žalobní námitku krajský soud neshledal důvodnou. Šikanózní výkon práva stavebníka ze spisu nijak nevyplývá. Nevyplývá z něj, že povolení záměru je na újmu práv žalobců a že by záměr poškozoval jejich zdraví, přírodu a životní prostředí. Pro povolení záměru studny není zákonnou podmínkou, aby rodinný dům, u kterého má být studna vybudována, nebyl připojen na vodovodní řad. Správní orgány proto tuto skutečnost správně nehodnotily. Krajský soud se ztotožňuje s postupem žalovaného, jak ho uvedl ve stanovisku k žalobě, že při povolení záměru studny vycházel z naplnění zákonných požadavků pro tento stavební záměr. Ani tato námitka proto není důvodná.

K II. okruhu žalobních námitek

44. Žalobci namítli porušení základních principů vodního zákona stanovujících povinnost vodoprávních úřadů chránit povrchové a podzemní vody. Tuto námitku koncipovali v návaznosti na propojení zvodní, ke kterému při vybudování studny může dojít a které není vhodné.
45. K této žalobní námitce krajský soud poukazuje na ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., upravující aktivní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí, jejíž základní podmínkou je tvrzení o porušení práv žalobce, buď přímo, nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu. Žalobci tak mohou namítat jen tu nezákonnost

rozhodnutí, kterou jsou zasaženi ve své právní sféře, a tento zásah jsou povinni tvrdit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67 nebo ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 Ans 9/2007-197). Žalobci však v žalobě neuvedli, čím byli nevhodností propojení zvodní dotčení ve své právní sféře, a žalobní námitka tak není důvodná. Co se týče tvrzeného vlivu propojení zvodní na stávající studnu žalobce a), toto žalovaný vyloučil s odkazem stanoviska Ing. Vacka a Ing. U., se kterými ani závěry RNDr. Burdy nejsou v rozporu (viz též bod 34 tohoto rozsudku).

46. Žalobci v souvislosti s touto námitkou opětovně namítají neodůvodněnost závěru žalovaného, že realizací a užíváním studny nemůže dojít k ovlivnění stávajících vodních zdrojů. K tomuto se krajský soud již vyjádřil výše. Žalovaný při formulaci svého závěru vyšel ze nálezů znalce Ing. Vacka a rovněž i znalce RNDr. Burdy, které správně citoval. Jejich závěry krajský soud uvedl v odstavcích 27, 28, 30 a 31 tohoto rozsudku. Námitka neodůvodněnosti tohoto závěru proto není důvodná.
47. Žalobci dále nesouhlasili s údaji ohledně těsnosti akumulární jímky. Hodnota průsaku betonu podle nich není doložena žádným dokumentem. Jak vyplývá z vyjádření Ing. Vacka v znaleckém posudku, těsnost studny a akumulární jímky není vyžadována, když naopak se předpokládá průsak. Žalobci neuvedli, jak se údaje ohledně těsnosti akumulární jímky dotknou jejich subjektivní práv či jak tímto budou dotčeni ve své právní sféře, neuvedli žádný vliv, který by tato netěsnost měla mít. Krajský soud odkazuje na podmínky aktivní legitimace, jak je uvedl v odstavci 45 tohoto rozsudku. Žádné konkrétní porušení svých práv žalobci zde netvrdí. Námitka tak důvodná není.
48. Žalobci namítli, že v době provádění čerpací zkoušky nebyla provedena akumulární jímka a pažnice vrtu nebyla opatřena perforací ve zvodnělých kvartérních fluviálních sedimentech. Proto podle žalobců nelze prokázat, že dlouhodobým čerpáním vody ze studny nedojde k poklesu vody v ostatních studních. Povolená studna však vychází z toho, že na základě hydrogeologických posudků, které předpokládaly provedení akumulární jímky, nedojde k poklesu vody v ostatních studních, a to ani při propojených zvodních. Hydrogeologické posudky, na kterých vystavil žalovaný svůj závěr, též dovolávaný posudek RNDr. Burdy, zohledňují situaci, kdy byla provedena čerpací zkouška a následně bylo uvažováno o akumulární jímce. Nelze tedy přisvědčit žalobci žalobcům, že by nebylo k podmínkám, za kterých byl vrt proveden, přihlédnuto a že by nebyly vzaty v potaz. Byly zohledněny, přesto hydrogeologové dospěli k závěru o neovlivnění stávajících studen, a právě na nich, nikoliv jen na průzkumném vrtu, je závěr žalovaného o vyloučení vlivu na stávající studně založen. Ani tato námitka proto důvodná není.
49. Žalobci namítli, že neměli dostatečnou lhůtu pro předložení oponentního posudku, a to ve vztahu ke stanovisku Ing. Vacka ze srpna 2019. Neuvedli však, jak se i případná krátká lhůta k vyjádření k podkladům rozhodnutí projevila v zákonnosti napadeného rozhodnutí. Žalobci v říjnu 2019 předložili posudek RNDr. Burdy, krajskému soud tak není zřejmé, o jaký oponentní posudek se má jednat. Žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím dne 29. 6. 2023, tedy téměř čtyři roky po vypracování posudku Ing. Vackem. Podle názoru krajského soud je doba čtyř let pro předložení oponentního posudku či stanoviska dostatečná.

K II. a IV. okruhu žalobních námitek

50. Žalobci namítli postup v rozporu se stavebním zákonem, když v rámci řízení byl umístěn a povolen záměr, který již byl realizován. Tato skutečnost byla zjištěna jak z dokumentace předložené žadatelem, tak při místním šetření dne 10. 4. 2019, kde bylo zjištěno, že převážná část vrtané studny byla již realizovaná v roce 2017.
51. K této námitce se krajský soud vyjádřil ve svém prvním rozsudku, v odstavci 33 takto: *K sedmé námitce žalobců, tedy k umístění již realizované stavby, soud shodně jako u námitky páté poukazuje na ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., ze kterého vyplývá, že žalobci mohou namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou jsou dotčeni ve své právní sféře; soudní přezkum není obecnou kontrolou zákonnosti správního řízení. Žalobci však takové tvrzení v žalobě neuvedli a žalobní námitka tak není důvodná.*
52. Vzhledem k tomu, že žalobci svou nynější námitku koncipovali obsahově i formálně zcela shodě, je krajský soud svým již vysloveným posouzením vázán, když Nejvyšší správní soud se k vyslovenému závěru nevyjádřil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, čj. 4 As 3/2018-50). Krajský soud proto na toto vypořádání plně odkazuje.
53. Žalobci dále namítali rozpor s ustanovením § 24a vyhlášky. 501/2006 Sb., upravujícího ochranné pásmo kolem studny. Toto ustanovení vymezuje nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění, čímž zakládá povinnost zřizovat potenciální zdroje znečištění mimo určené ochranné pásmo od dané studny. Podle žalobců je sice možné podle tohoto ustanovení žádat o výjimku pro umístění možného zdroje znečištění, nikoli pro umístění samotné studny.
54. Námitka směřuje proti povolení výjimky stavebníkovi ve vztahu k umístění studny vůči kanalizační přípojce jeho rodinného domu, což není předmětem nyní napadeného rozhodnutí, o povolení výjimky již bylo rozhodnuto prvním rozsudkem. Již proto námitka důvodná není.
55. I k této žalobní námitce se krajský soud tedy vyjádřil v prvním rozsudku, a to v odstavci 35, čímž je vázán: *Osmou námitku směřovali žalobci proti rozhodnutí o výjimce z ustanovení § 24a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve kterém však žalobci nebyli účastníky řízení, jak soud konstatoval již výše. Spíše obiter dictum k ní tedy soud uvádí, že konstrukce žalobců, podle které by bylo možné povolit výjimku z odstupu kanalizace od studny, ale nikoli výjimku odstupu studny od kanalizace se jednak z řečeného ustanovení (které se týká právě umístování studní a nikoli kanalizací) nepodává a dále je tato konstrukce v přímém rozporu s ideou racionálního zákonodárce, kterou je při výkladu právních norem nutno zohledňovat.*
56. Žalobci konečně namítli nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, neboť se správní orgány dostatečně nevypořádaly s námitkami žalobců týkající se zejména dotčení jejich práv, nedostatečné dokumentace či rozporům ve vyjádření hydrogeologů.
57. Zde se žalobci opakují, když k námitce nevypořádání dotčení jejich práv se krajský soud vyjádřil již výše.
58. Co se týká rozporů mezi stanovisky hydrogeologů a nedostatky projektové dokumentace, zde krajský soud opakuje, že kvalita žalobcích bodů předurčuje jejich vypořádání soudem (viz odstavce 36 tohoto rozsudku). Žalobci svou námitku koncipovali zcela obecně a krajský soud proto rovněž obecně uvádí, že žádné rozpory mezi závěry hydrogeologů neshledal. Co se týká nedostatečné dokumentace, k ní se krajský soud vyjádřil v odstavci 31 prvního rozsudku takto: *K páté žalobní námitce, tedy neúplnosti dokumentace, soud poukazuje na*

ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., upravující aktivní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí, jejíž základní podmínkou je tvrzení o porušení práv žalobce, buď přímo, nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu. Žalobci tak mohou namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou jsou zasaženi ve své právní sféře, a tento zásah jsou povinni tvrdit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67 nebo ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 Ans 9/2007-197). Žalobci však v žalobě neuvedli, čím byli tvrzenou neúplností dokumentace dotčeni ve své právní sféře, a žalobní námitka tak není důvodná. Ani nyní žalobci neuvedli žádný zásah do svých veřejných subjektivních práv a krajský soud je i zde svým vysloveným závěrem vázán. Námitka proto důvodná není.

Závěr a náklady řízení

59. Vzhledem k tomu, že krajský soud neshledal žádnou uplatněnou námitku důvodnou, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
60. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšným žalobcům právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).
61. Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné na řízení podle obsahu spisu žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které by jí uložil soud, nevznikly, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že ji náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 26. září 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu